Td021_16

Δώδεκα χρονώ κοράσιο χήρα πάει στη μάνα της
με τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της.
Της Αγιάς-Σοφιάς οι πόρτες δεν ανοίγουν με κλειδιά
μον ’ ανοίγουν με λεβέντες και μ ’ ελληνικά σπαθιά.
’Γώ καρδιά μου κλειδωμένη δεν ανοίγει με κλειδιά.
Μη μου μου κλαις βρε κόρη μ ’ μην συγχίζεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.